

ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΗΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

—ο—

‘Ο Φάρος τῆς Ὀθρυος καὶ μετ’ αὐτὸν ἀλλοι τινὲς ἐρημερίδες ἔγραψκεν ἑταῖτως ὅλῃσι περὶ ἀνεμέσεως τοῦ τάφου τοῦ Ἰπποκράτους. Ἐπειδὴ δὲ περὶ τχύτης ἐποιούσαντες τινὰ μᾶλλον διηκριθεῖσαν ἡ Ιατρικὴ Μέλισσα ἔτι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου, ἐπαναληπθέντες ταῦτα πρὸς μείζονα πληροφορίζεν τῶν φίλων τῆς ἀρχαιότητος.

« Παρὰ πάντων σχεδὸν τῶν ιστοριογράφων τῆς Ιατρικῆς μνημονεύεται δτι ὁ θεοπέσσιος τῆς ἡμετέρης τέχνης πατήρ Ἰπποκράτης, γεννηθεὶς ἐν Κῷ, καὶ πολλὰς χώρας περιοδεύσας πρὸς ἕτερην νοσημάτων καὶ πρὸς σπουδὴν τῶν περὶ τὴν Ιατρικὴν καὶ τὴν θεραπείαν ἰδιωτήτων ἐκάστου τόπου, περὶ τὸ τέλος τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ ιατρικοῦ σταδίου ἐγκατεβίωσεν ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας, διον καὶ ἀπεβίωσεν. Καὶ ὁ μὲν Σπρεγγέλιος λέγει· «Κατὰ τὸν Σωραὸν ὁ Ἰπποκράτης ἀπέθανεν ἐν Λαρίσῃ, διον καὶ μέλιτρι τῷ μεταγενεστέρῳ χρόνῳ ἐδειχνέτο ὁ τάφος αὐτοῦ μεταξὺ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῆς Γυρτῶνος. Ὁ δὲ Σουίδας, εἰ λέγει· Ἰπποκράτης, λέγει. «Καὶ τέθαπται ἐν Λαρίσῃ». «Ο δὲ Φοίσιος, κατὰ τὰ διασωθέντα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Σωρανοῦ περὶ τοῦ θίου τοῦ Ἰπποκράτους λέγει. «Τέθαπται δὲ μεταξὺ Γυρτῶνος καὶ Λαρίσης καὶ δείκνυται ἀχριδεῦρο τὸ μνῆμα (1).

«Ο δὲ λεξικογράφος τῆς ἀρχαιολογίας Pauli λέγει· «Ο Ἰπποκράτης ἀπεβίωτε καὶ ἐτάφη ἐν Λαρίσῃ οἱ δὲ Λαρίσιοι καὶ δύο αἰώνες μετά Χριστὸν ἐδείκνυσεν τὸν τάφον τοῦ Ἰπποκράτους (2).»

«Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων οἱ αἰμηνηστοι Ρήγας ὁ Φεραίος καὶ Γαζῆς (3) διατείνονται δτι ὁ τάφος τοῦ Ἰπποκράτους ἀπῆργε μεταξὺ τῶν ἥδη ἐκτὸς τῆς πόλεως Λαρίσης καὶ ἐτάφη κατὰ τὸν μεταξὺ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῆς ἀρχαίας Γυρτῶνος ἄγουσσαν ἀδὲν, καὶ δτι πρὸς τούτοις καὶ μέχρι μεταγενεστέρων γρόνων ἐδείκνυστο ὑπὸ τῶν κατοίκων ὁ τάφος τοῦ Ἰπποκράτους. Κατὰ δὲ τοὺς γεωγραφικοὺς ἀτλαντας τῆς ἀρχαίας Ἐλλάδος ἡ πόλις, ἡ νῦν καλογρένη Γύρνασσος, κατέται ἡ ἀκοιθῶς

ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Γυρτῶνι, ἡ παρ’ αὐτὴν καὶ σημειόν τι μόνον Βορειότερον. Καὶ τχῦτα μὲν περὶ τούτων ἀποκαταστήθεις δὲ ἐνταῦθι κάγιο, ἐμκύον παρά τινος λογίου ἀνδρὸς, τοῦ κυρίου Θωμᾶ Ἀνδρεάδου, τὰ ἔξης περὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἰπποκράτους.

«Κατὰ τὸ 1826 μετά τινα πλημμύραν ἀνεκαλύθη ὑπό τινων γωρικῶν δέκα λεπτα τῆς ὥρας μακράν τῆς νῦν πάλεως Λαρίσης, κατ’ ἀνατολὰς τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγούστης ἀπὸ Λαρίσης εἰς Τύρναβον, καὶ κατὰ τὸ μεθύριον τῶν γωρικῶν Πτάνησοῦ καὶ Κοσκίου, λάχοντες τις ἡ σαρκοφάγος. Τοῦτο μαθύντες δὲ προμηνύουσεν Θωμᾶς Ἀνδρεάδης καὶ οὐτερος λόγιος Λαρίσεως, ὁ Ιωάννης Οἰκονομίδης, ἐπεισταν πρὸς ἔρευναν. Σκάψαντες δὲ σημειόν, ἀποκάλυψκεν ἐπὶ τῆς λάρυκκος πλάκα, ἐγκεγαρυγμένα ἔχουσαν εὑδιακρίτως τὰ γράμματα ΗΠΠΟΚΡΑΤ. καὶ ἀλλα τινά.

«Μὴ τολμῶντες; δὲ ἔνεκα τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀνεμαλίας καὶ τοῦ ἀπνοϊοῦς κατὰ τῶν γριστικῶν διωγμοῦ οἱ ἀνδρες οὗτοι νῦν ἐπιχειρήσωσι πλειστέρας περὶ τούτου ἔρευνας, ἐπεισταν ν’ ἀναγγείλωσι τὸ περιστατικὸν τοῦτο πρὸς τινὰς ισχυρόν τοῦ τόπου ἐκείνου Ὁθωμανὸν καὶ προστάτην τῶν γριστικῶν, τὸν Νετσέπη μπέγην. Οὗτος πεισθεὶς (ὅτον ἡτο δυνατὸν νῦν πεισθῆ ἀναζήτης Ὁθωμανὸς περὶ τῆς ἀξίας λίθων ἡ τάφων τῶν πρὸ αἰώνων ἀποθνάντων) περὶ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος, ἐπειμψεν ἐπιτοπίως ὑπηρέτας, παραγγείλκες αὐτούς νὰ μετακομίσωσιν ἐν τῇ ἴδιᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ τὴν φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν πλάκα καὶ τὰ τυχόν εὑρεθνάμενα ἐν τῷ σαρκοφάγῳ. Ἀρθείσκης τῆς πλάκας, διπγεῖται ὁ παρευρεθεὶς Θωμᾶς, Ἀνδρεάδης, εὑρέθησαν ἐν τῷ σαρκοφάγῳ διάφορα ἀρχαῖα νομίσματα καὶ γρυπούν τις ἀλυπίδιον, σχῆμα δρεως ἔχον ἀλλὰ ταῦτα μὲν διηπάγηταν ἀμέσως· ἡ δὲ πλάκα μετερέθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ μπέγη. Ἀποθιώσαντος δὲ μετ’ αὐτούς τούτου, ἦγνετο καθ’ ὅλοκληρίκην ἡ τύχη τῆς πλάκας, καὶ ἡ ἐν λεπτομερείᾳ ἐπιγραφή.

«Τχῦτα δὲ μαθύντες, τῇ ἀδείᾳ τῆς στάζης τοῦ μπέγη, ἤρευντο πάσχεν τὴν πολυτελεστάτην αὐτῆς οἰκίαν πρὸς εὑρέσιν τῆς πολυτίμου πλάκας· μετὰ πολλὰς δὲ μηταίας ἤρευνας, εὑρον τέλος αὐτὴν εὔτυγῶς σώκην καὶ μὴ ἀναστρέψον ἐν τῷ λουτρῷ τῆς οἰκίας ταύτης μετ’ ἀκριβείας; δὲ ἀνέγγινον ἐπ’ αὐτὴν τὴν ἔξητην ἐπιγραφὴν, ἣν ἀντιγράφιο ἀπλῶς τοῖς κοινοῖς γράμμασι, μὴ δυνάμενος οὔτε νὰ μημάθῃ τὰ ἐγγεγραμμένα στοιχεῖα, οὔτε ν’ ἀποτυπώσῃ ταῦτα συμπεραίνω δῆμος ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῶν δτι εἶναι ἀρχαιότετα παραστῶτι· δὲ ως θλέπετε πέντε στίχους. Ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς δῆμοις γραμμάτων εὑρηκόννεστα εἶναι· δια ταγματικῶς ἐνταῦθι. Τὰ δὲ διὰ στιγμῶν σηματιούμενα γωρία, φρίνεται· ἀλιστάκτως δτι. Ἔρετον ἐπίστης γράμματα, ἀλλὰ ταῦτα ἔξηλεισθησαν ἔνεκκ τῆς τριβῆς καὶ τοῦ γράμμου. Ἡ τούλαχιστον ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν παρέχει· μεγίστας δυσκολίας ἔμει, ίστρος, δις γινόσκετε, δητι καὶ μηδέποτε ἀγοραληθέντι περὶ τὰ τοιχῦτα· ἔχει δὲ ἡ ἐπιγραφὴ οὕτως·

.... ΗΠΠΟΚΡΑΤ.... ΚΩ... ΑΓΔΛΟΦ....

(1) Ιδ. ἀτ. Ἰπποκράτους ὑπὸ Φεραίου, τόμ. 6'. σελ. 1291.

(2) Ιδ. Pauli ἡγεμονικ. τῆς ἀρχαιότετας τόμ. γ'. σελ. 1337.

(3) «Ἀπέθηκεν ἐν Λαρίσῃ τῆς Θεσσαλίας, ἐδὲ καὶ ἡ τάφος τοῦ μέχρι τῆς στήματος τοῦ Λαρίσης μεταξὺ τῶν δρόμων, μετά τενος ἐπιγραφῆς, τὴν διοίον εἶδον καὶ ἔγινε, ἀταγμότος καὶ τὴν ἐπιγραφὴν, μὴ δυναθεῖς δὲ νὰ τὴν ἀντιγράψω διὰ τὸν φόβον τῶν περισκελωσάντων τοιχοποιίων, τοιχοποιίων λοτταμίνων καὶ μὲ στενάγμων. (Τιδεί βιβλιοθ. Ἐλλήνια, Γαζῆ Μητρόπου τόμ. 6'. σελ. 200).

ΣΩΜΑ
ΠΟΛΕΙ ΜΕ ΤΕΑΒΕΦ . . .
ΑΓΑΘΗ ΑΡΕ ΕΝΕΚΑ . . .
· · · · · ΧΡΗΣΤΕ ΧΑΙΡΕ

"Αντιγράψεις κατά τὴν ἔσπευστα πρὸς εὑρεσιν καὶ τοῦ περιφέραγμον κατὰ τὴν μητρονευθεῖταν θάπιν. Οἱονούσιος καὶ τοῦτον εἴτε γῷς σῶν, καὶ οὐ πόλιγων τινῶν πολιούχων κεκαλυμμένον. Ταῦτα δὲ πάντα ἐνόμισε τὴν κυκλοθήρον τῶν διαβάτων εἰς τὴν οὔδην Οἰαστικτόνος διὰ τῆς υπεράργους κριολίρης της. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ δικαστοῦ ποὺ εἶναι ἡ ἐναγομένη, οὐ κλητήρα απεκρίθη διειστάται πρὸ τῆς θύρας, διέτε εἴναι ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ πολὺ πλατυτέρχες οὖσην τῆς κριολίρης της. Ο πταισματοδίκης εἰπε τότε διειστάται αὗτη ἡτού διώροφος ἔκτακτος, καὶ διειστάται, ἐπειδὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα αἱ δικαστικὲς συζητήσεις ἀπαιτεῖται νὰ γίνωνται δημοσίᾳ, δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν Κυρίκην νὰ ἐπιτελέσῃ οὕτω τὴν εἰσόδου τῶν ἀκροντῶν. Ήνηγρασθησαν λοιπὸν ν' ἀνοίξει τὴν μεγάλην θύραν, καὶ ἐπειδὴ αὗτη εἶχεν 120 ποδῶν πλάτος, ἡ ἐναγομένη κατέρριψε νὰ εἰσέλθῃ χωρὶς νὰ συμπιεσθῇ παραπολό. Εἰσελθούσας δὲ, οὐ κλητήρα απέγγειλε τὴν ἀγωγὴν οὕτως. Η Κυρίκη αὗτη ἐπιέπειτε καὶ διώροφος τὸ πλάτος τὸ πεζοδρόμιον καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἡναγκάτην νὰ πλάστω εἰς τὴν οὔδην ὥστε νὰ τὴν ἀφήνει περάσῃ. Μιαν φράσην μάλιστα ἐπήδησε πλητίνα ἀμάξης, καὶ παρὸ δίλιγον νὰ πέσει καὶ νὰ συντριθῇ. Τις οὐκέτηρας τὴν σύνταξιν τῆς γέρας μου ἀνέρουνεύδην, ἡ πόλις ήταν κυρία;

— μήπως τὸ τόσον φοίσκωμα τῆς Κυρίκης, ἡ οὐρανούσεν ὁ πταισματοδίκης, προήρχετο απὸ τρυπήν τις αἴτιον;

— "Οχι, ἀπεκρίθη κλητήρας ἐπειδὴ δὲ εἴησε πατήρ δεκατές τέκνων, καὶ εἴτε γῷς περιμένει καὶ δέκατον ἔβδομον τὸν ἔργομενον μῆνα, γνωρίζει διειστάτης εἰς τὸν μένον δὲν ἔπιασε ποτέ αὐτεῖ τὸν μετάντιτον διαποίος γρειάζεται διὲ τὴν Κυρίκην. Χρεωστηθεῖσας νὰ διαληγήσει διειστάτης διειστάτης πάντοτε καὶ δὲν ἔγινυνται διδυμα.

— Ενδέχεται διμοις νὰ γεννήσης, ἐπενέλαβεν δικαστής εἰς ακυλούθησε.

— Πολλάκις εἰδοποίησε τὴν Κυρίκην νὰ μὴ στάνεται εἰς τὸ πεζοδρόμιον, διότι εἴδεσε οἱ δικασταίς, καὶ ἀνδρες καὶ γυναῖκες, νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὸν δρόμον ἀλλὰ ποτέ της δὲν μὲν ὑπέκουοσαν.

— Η υπόθεσις αὕτη, εἴπειν διαπισταδίκης, είναι πρωτορυνής καὶ μὲν δίποτε εἰς δικηγόνειαν. Επειδὴ διμοις ὑπάρχει ἀστυνομικὴ διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν παρεμπόδισιν τῆς κυκλοφορίας, καταδικάζεται ἡ ἐναγομένη εἰς 28 δρ. πρόστιμον καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

ΙΝΑΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ. Η ἵκτατη γάρκη τῆς ἀποικίας εἰς τὴν Αγγλίαν εἴσαι τοὺς ποὺς τὴν τῆς Βόρειακης ἄποικην, ἐξπορεύειν τῆς Ρωμαίας. Καὶ δὲ ἐπιφάνειαν ἔνεργης εἰσαγόμενοι καὶ 368,113 μιλίων, καὶ διαχωτικούς εἰσαγόμενοι, κατὰ τὰς ἀποικίας εἰδίσασι.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ. Τὸ πολεμικὸν νεφελεύον τῆς Γαλλίας ούγκεστον ἐσ 317 πλοίοι μήπονταν φρέστην 9176 καννονια, καὶ διὰ 220 πλαισιόλιθους, φερόντων 6, 01 επιγόνων. Τὸ δὲ τῆς Αγγλίας, κατὰ τὰς εκτετάτους τῆς ἐκδυτικῆς τὴν ιδιότηταν τοῦ 1856 τούς, συνεργοτεῖσα τότε ἐσ 769 μήπονταν πλοίους φερόντων 9,326 καννονα, καὶ διὰ 258 πλαισιόλιθους, φερόντων 9,362 καννονα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— — — — —

BATIKANON. Συνεγόνες μάνατέρουντεν τὴν λέξιν Βατικανὸν, ἀλλ' εἰς πολλοὺς εἴναι ἴστος ἀγνοεῖταις ἡ κυρία σπουδαία της. Βατικανὸν σπουδίνει πολλογένιοι κτίριοι, τοποθετημένων ἐπὶ ἐνὸς τῶν λόφων τῆς Ρώμης, ἀτινα καλύπτουσιν ἐπιτράπεζαν 1200 ποδῶν μήκους, καὶ 1000 πλάτους. Τὸ Βατικανὸν είναι ἐκτιτυμένον ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μέσου δύο τοῦτος ὁ κτίρος τοῦ θρηιόδους Νέρωνος, καὶ ὀφείλει τὴν θεμελίωσιν του εἰς τὴν Ἐπίτικοπην τῆς Ρώμης δισταίς εἰς τὰς ἀργίας τῆς ἐκτοντακτετράδος ἐκτιστεῖν ἐκεῖ μικράν κατοικίαν. Ο πάπας Εὐγένιος ἀνακοινώνειτεν αὐτὴν μεγαλισπεπῶς κατὰ τὸ 1060 ὄλιγος δὲ ἔτη μετὰ ταῦτα Ἰννοκέντιος ὁ Β'. ἔδωκε τὸ κτίριον τοῦτο ποὺς κατοικίαν εἰς Πέτρου τὸν Β'. βασιλέα τῆς Ἀρραγῶνος. Κατὰ τὸ 1065 ὁ Πάπας Κλήμης, ἐπὶ τὴν αἰτήσει τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας μετέρεψε τὸν Πατεικὸν θρόνον ἀπὸ Ρώμην εἰς Λένιον, καὶ τὸ Βατικανὸν ἔχειν τότε ἐπὶ πολλὰ ἐτη ἀπέκρινον. Σήμερον δύοντας είναι πλῆρες ἀριστονοργήμάτων ζωγραφικῆς καὶ διαφύγων θρηιαρῶν τῶν διαστίων τεγχινῶν.

Δ.

KRINOULINA. Τίς δὲν γνωρίζει τάμερον τί ἐστι καινολίνη; ἡ τῆς κυρία, ἐπὸν δὲν ἐρίσετε τοικύτην, δὲν αἰτήσαντεις ἀκραν ἐπιθυμίαν δύοις τὴν φρούση; Καὶ ντες λοιπὸν περιττὸν νὰ κατεργάζεταιν τὸν δριτυμὸν καὶ τὰ πλευροκτήματα αὐτῆς, σάκριναθεί-